

«Πιστεύοντας από την καρδιά μας στον Χριστό δεν είμαστε μόνοι μας» (Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων Νεκτάριος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Οι άνθρωποι διψούμε για ελευθερία στην ζωή μας. Είναι ίδιον της φύσεώς μας να επιθυμούμε να επιλέγουμε μόνοι μας τι θα σκεφτούμε, τι θα πράξουμε, προς ποια κατεύθυνση θα πορευτούμε. Και όσο διαπιστώνουμε τους περιορισμούς τους οποίους η συνύπαρξη με τους άλλους ανθρώπους μας επιβάλλει, όπως και τα όρια των δυνατοτήτων μας, τόσο λυπούμαστε και αγωνιούμε. Βλέπουμε ότι άλλα θέλουμε και άλλα είμαστε αναγκασμένοι να πράξουμε. Όταν μάλιστα έρθουν ενώπιόν μας δοκιμασίες υπαρξιακές, όπως ο πόνος και ο θάνατος, τότε κατανοούμε ότι η ελευθερία είναι μία νοσταλγία μακρινή.

Το ίδιο συμβαίνει στους καιρούς μας, όταν οι πολλοί αισθανόμαστε ότι οι ανάγκες μας παραμένουν ανεκπλήρωτες. Άλλοι εξαιτίας της αδυναμίας μας να ακολουθήσουμε το πρότυπο του πολιτισμού της εποχής, αυτό το οποίο διακηρύττει ότι ελεύθερος είναι ο άνθρωπος όταν έχει τα υλικά μέσα για να ζεί καλά και όταν μπορεί να ικανοποιήσει κάθε πάθος, ακόμη και το πιο νοσηρό. Άλλοι εξαιτίας της αντιστάσεως των συνανθρώπων μας, οικείων και ξένων, στις επιθυμίες οι οποίες προτάσσουν το «εγώ» ως κέντρο του κόσμου, καθότι και εκείνοι αντιστοίχως σκέπτονται. Άλλοι εξαιτίας της αρνήσεως της εποχής μας να προτάξει τις αρχές της δικαιοσύνης, της ισότητας, της ειρήνης, της συνεργασίας, οι οποίες προϋποθέτουν θυσία, αγάπη, παραίτηση από την προτεραιότητα των δικαιωμάτων μας. Έτσι διακατεχόμαστε εν τη καρδιά μας από ένα αίσθημα υποδουλώσεως στις απαιτήσεις των καιρών και από ένα αίσθημα ματαιότητας, χωρίς να μπορούμε να βρούμε την ελευθερία, ακόμη και αν έχουμε την ψευδαίσθηση της ισχύος, όπως ολίγοι, ή αν έχουμε νεκρώσει την φωνή της συνειδήσεώς μας, όπως πολλοί.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, και σ' αυτούς τους καιρούς, εξακολουθεί να εορτάζει Χριστούγεννα. Να αναφωνεί, μαζί με τον απόστολο Παύλο: «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον υιόν αυτού, γενόμενον εκ γυναικός, γενόμενον υπό νόμου, ίνα τους υπό νόμον εξαγοράση, ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν» (Γαλ. 4, 4-5). Λόγοι ελευθερίας, λόγοι ελπίδος, λόγοι αλήθειας και ζωής! Ο Θεός στέλνει τον Υιό Του σε χρόνους τους οποίους ο ίδιος είχε καθορίσει. Όταν η τότε ανθρωπότητα διαπίστωνε τα αδιέξοδά της. Όταν ο άνθρωπος ήταν υποδουλωμένος στους ισχυρούς. Όταν η αξία της ζωής ήταν μηδαμινή. Όταν ευτυχία θεωρούνταν η παράδοση ψυχών και σωμάτων στα πάθη, δηλαδή στην απουσία της αγάπης για τον πλησίον και της χρήσεως των άλλων ως μέσων για την ατομική ευχαρίστηση και όχι της θεάσεώς τους ως προσώπων. Όταν όσοι είχαν αναζητήσεις, ήταν μοναχικοί και ξένοι σε έναν κόσμο νικημένο από την δύναμη του χρόνου και του θανάτου. Και ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, υποτάσσεται στον φυσικό νόμο, όπως όλοι οι άνθρωποι, εισέρχεται δηλαδή στον χρόνο εκ γυναικός, όχι όμως εξ ανδρός αλλ' εκ Πνεύματος Αγίου, για να μας ελευθερώσει από όλα τα δεσμά και να μας χαρίσει την ύψιστη ελευθερία: αυτή του να είμαστε παιδιά του Θεού!

Γι' αυτό εξακολουθεί να εορτάζει Χριστούγεννα η Ορθόδοξη Εκκλησία μας! Για να μας υπενθυμίζει στους καιρούς της νέας υποδουλώσεως ότι πιστεύοντας από την καρδιά μας στον Χριστό δεν είμαστε μόνοι μας! Ότι με τη δική Του παρουσία στην ζωή μας δεν κυβερνιόμαστε από τους ισχυρούς του κόσμου, αλλά από τον νόμο του Ευαγγελίου: από την αγάπη η οποία μας ενώνει με τον πλησίον και δεν μας

κάνει ανταγωνιστικούς! Διότι μόνο τότε έρχεται η γνήσια ελευθερία: όταν βλέπουμε τον άλλο ως πρόσωπο, το οποίο έχει ανάγκη κοινωνικότητας, σεβασμού, βοήθειας! Μέσα από την προσφορά εξερχόμαστε από το εγώ μας, νικούμε τα πάθη μας, παραιτούμαστε από κάθε αμαρτωλή επιθυμία και κακία, χαιρόμαστε την παρούσα ζωή με τις αξίες της απλότητας, του μέτρου, της ταπεινώσεως, της έγνοιας για τους πάντες!

Ο Χριστός έγινε άνθρωπος, για να γίνουμε εμείς δι' Αυτού «υιοί και κληρονόμοι Θεού» Γαλ. 4, 7)! Στην σχέση μαζί Του βρίσκεται η ελευθερία η οποία είναι διαρκής και ουδείς μπορεί να μας την αφαιρέσει, καθότι είναι δικό Του δώρο! Αυτή την ελευθερία από το σκοτάδι της αμαρτίας, από τον φόβο του θανάτου, από την δύναμη κάθε εξουσίας ας εορτάσουμε και ας ζήσουμε στα Χριστούγεννα της Εκκλησίας μας!

Χρόνια Πολλά κι ευλογημένα! «Χριστός εγεννήθη»! «Αληθώς εγεννήθη», αδελφοί!

Μετά πατρικών ευχών και της εν Χριστώ Γεννηθέντι αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

†Ο ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ